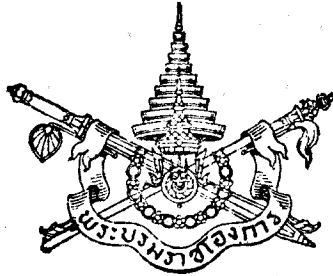

๑๔๕๑

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งองค์การตลาด

พ.ศ. ๒๔๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การตลาด

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๘๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“องค์การ” หมายความว่า องค์การตลาด

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดสาธารณะ ตลาดเอกชน ทั้งที่ทำการขายส่งและทำการขายปลีก และให้หมายความรวมถึงตลาดนัดซึ่งจัดใหม่ขึ้นเป็นครั้งคราว หรือตามกำหนดเวลาด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการขององค์การ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการขององค์การ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานขององค์การ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นของกิจการหนึ่ง เรียกว่า “องค์การตลาด”

มาตรา ๕ องค์การมีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดพระนคร และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๖ องค์การมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสร้างตลาดสาธารณะให้เพียงพอแก่ความต้องการ

(๒) ปรับปรุงตลาดสาธารณะที่มีอยู่แล้วให้ถูกสุขลักษณะ และทันสมัย

(๓) ส่งเสริมตลาดเอกชน

(๔) จัดและส่งเสริมการผลิตโภคภัณฑ์ให้พอแก่ความต้องการของตลาด

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

(๕) จัดการขนส่งโภคภัณฑ์ไปสู่ตลาดให้เป็นไป
โดยสะดวก

(๖) จัดดำเนินการ ควบคุม และอำนวยความสะดวก
เกี่ยวกับตลาดขององค์การ

มาตรา ๑ ให้องค์การมีอำนาจดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์
ในมาตรา ๖ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) สร้าง ซ่อม จัดหา จำหน่าย ยืม ให้ยืม เช่า
ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ถูกรรรมสิทธิ์ ครอบครองหรือ
ดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ หรือทรัพย์สินใด ๆ อัน
เกี่ยวกับตลาด

(๒) กู้ยืมเงิน หรือให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกัน
ด้วยบุคคล หรือด้วยทรัพย์สิน หรือรับทรัพย์สินจากผู้ถือสิทธิ์
สร้างตลาดและปรับปรุงตลาด

การกู้ยืมเงิน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าสามล้านบาท
ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๓) ทำการค้าและขนส่งสินค้า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๘๖

(๔) ออกเงินลงทุน หรือเข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เพื่อจัดตั้งหรือจัดดำเนินการตลาด

(๕) วางระเบียบในการจัดตลาดขององค์การ

(๖) กระทำการอื่นใดเพื่อส่งเสริมตลาดและการผลิตโภคภัณฑ์เพื่อให้พอแก่ความต้องการของตลาด

มาตรา ๘ ให้กำหนดทุนขององค์การเป็นจำนวนเงินสิบห้า ล้านบาทโดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมห้าล้านบาท และจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลเห็นสมควร

มาตรา ๙ เงินสำรองขององค์การให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๐ รายได้ที่องค์การได้รับจากการดำเนินกิจการ ให้ตกเป็นขององค์การสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๘๖

มาตรา ๑๑ ในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินกิจการ ค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม เงินสำรองอื่นๆ เงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในองค์การ เงินบำเหน็จ และรางวัลของกรรมการและพนักงาน และเงินลงทุนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นเงินรายได้ของรัฐ

แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่ายดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ และองค์การไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงจ่ายเงินให้แก่องค์การเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมโดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น หรือให้ทำรายงานขึ้นได้

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการซึ่งเป็น

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าหกคน และไม่เกินสิบห้าคน เป็นผู้บริหารกิจการขององค์การ

มาตรา ๑๔ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นนอกจากผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการขององค์การ ให้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการ อย่างใดอย่างหนึ่งขององค์การได้

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนด แล้วเป็นอันพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ผู้พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๗ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๘๖

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้แต่งตั้ง
 ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ เข้า
 แทน ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่า
 กำหนดเวลาของผู้ซึ่งคนแทน

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ
 และกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการ
 กำหนด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบาย
 และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การ และมี
 อำนาจที่จะ

(๑) กระทำกิจการและวางข้อบังคับและระเบียบ
 การตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับการประชุมและการดำเนินกิจการ
 ของคณะกรรมการ

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง
 การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

และการถอดถอนพนักงาน ตลอดจนกำหนดอัตราเงินเดือน
ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จและรางวัลของพนักงาน

(๔) วางข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติกิจการ
ขององค์การ และระเบียบวินัย และการลงโทษพนักงาน และ
กรณีอื่นทำนองเดียวกัน

(๕) วางข้อบังคับอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการ
ขององค์การได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้
อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มติให้ความเห็นชอบในการถอดถอนผู้ อำนวยการ ต้อง
ประกอบด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้ง
หมด โดยไม่น้อยกว่าคะแนนเสียงของผู้ อำนวยการซึ่งเป็นกรรมการ
โดยตำแหน่งด้วย

ให้ผู้ อำนวยการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ ผู้ อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่เป็นผู้จัดการ
และดำเนินกิจการ ของ องค์การ ให้เป็นไปตามนโยบายและ
ระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และต้องรับผิดชอบ
ต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินกิจการขององค์การ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงาน
ทุกตำแหน่ง และมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัด
เงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนพนักงาน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตาม
ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจการของ
องค์การ โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อนโยบาย ระเบียบ และข้อ
บังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการ
การเป็นตัวแทนขององค์การ และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะ
มอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการบางอย่างแทนในเมื่อคณะ
กรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับว่าให้ปฏิบัติแทนกันได้ก็ได้

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วย
เหตุใดเหตุหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ทำการแทน แต่
คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนใดคนหนึ่ง
เข้าทำหน้าที่ผู้อำนวยการเป็นการชั่วคราวก็ได้ ในกรณีดังกล่าว
นี้ให้ผู้ทำการแทนมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๘๖

มาตรา ๒๕ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยกรรมการ อาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่ กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้องค์การวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชี อันถูกต้อง แยกตามประเภทงานที่สำคัญ ๆ มีการสอบบัญชี ภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามสมควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๒๗ ทูลเกล้าให้คณะกรรมการตั้งผู้สอบบัญชีคนหนึ่ง หรือหลายคนเพื่อสอบและรับรองบัญชีขององค์การเป็นปี ๆ ไป และให้ได้รับบำเหน็จตามที่คณะกรรมการกำหนด

ห้ามมิให้ตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ช่วยกรรมการ พนักงาน หรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการขององค์การเป็นผู้สอบบัญชี

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีและการเงินขององค์การ

มาตรา ๒๕ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจสอบสรรพสมุด บัญชี และเอกสารหลักฐานขององค์การในเวลาอันสมควรได้ทุกเมื่อ และเพื่อการสอบบัญชี ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานได้

มาตรา ๓๐ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานว่าด้วยข้อความ คำชี้แจงอันควรแก่การสอบบัญชีที่ได้รับ ตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีที่องค์การรักษายู่ และต้องแถลงด้วยว่า

(๑) งบดุลย์และบัญชีซึ่งสอบนั้นถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียงไรหรือไม่

(๒) งบดุลย์และบัญชีซึ่งสอบนั้นแสดงการทำงานขององค์การที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควร ตามข้อความ คำชี้แจง และความรู้อันเห็นของผู้สอบบัญชีเพียงไรหรือไม่

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๔๘๖

มาตรา ๓๑ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับจากวันสิ้นปี บัญชีขององค์การนั้น องค์การจะต้องเสนอรายงานต่อรัฐมนตรี และโฆษณารายงานประจำปีแสดงงบดุลย์บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน เพียงสิ้นปีบัญชี พร้อมกับรายงานของผู้สอบบัญชี

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เพื่อดำเนินการจ้ดให้มีตลาดเพียงพอกับความต้องการ และปรับปรุง ดั่งเดิมตลาดที่มีอยู่แล้วให้เป็นที่ยอมรับ มีระเบียบอันดี ตลอดจน การช่วยเหลือในการขนส่งโภคภัณฑ์มาสู่ตลาด เป็นการช่วยลดค่า ครองชีพของประชาชน.